

ת"פ 58588/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בפתח תקווה

05 ינואר 2023

ת"פ 58588-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד מאיה גור לוי

ב"כ הנאשם, עו"ד לימור מסר

הנאשם בעצמו

מִרְדִּין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בביצוע שני מעשים מגונים בשתי מתלוננות שונות בנות דודותיה של בת זוגו.

בהתאם לכתב האישום בתקופה הרלוונטית התגוררו בסמיכות אך בנפרד הנאשם, בת זוגו וילדיהם, וכן אחת המתלוננות ובני משפחתה בבית המחולק לשתי יחידות דיור.

במהלך חודש אוקטובר 2018 בעת שהיתה אחת המתלוננות ילידת שנת 1999, חיילת והגיע לבית משפחתה חיבק אותה הנאשם מאחור ללא הסכמתה, נצמד אליה כך שחשה את פלג גופו התחתון נוגע בגופה לצורך גירוי, ביזוי או סיפוק מיני ובתגובה ניסתה המתלוננת להשתחרר מאחיזת הנאשם עד שהצליחה. כעבור שנה בחודש אוקטובר 2019 כאשר שהתה המתלוננת האחרת ילידת שנת 1998 בחדרה לבדה נכנס הנאשם לחדר, עזב ובהמשך שיצאה מהחדר שוחחו השניים על תאונה אותה עברה המתלוננת מספר ימים קודם לכן. משחזרה המתלוננת לחדרה ונשכבה במיטתה, התיישב על כיסא סמוך למיטתה וכשיצאה מהמיטה נעמד מאחוריה ואמר לה שיעשה מסג' בגב ואז נצמד אליה מאחור עד שחשה באיבר מינו הזקוק נוגע בגופה כשהוא ממשיך ונוגע בכתפיה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני. הנאשם הציע למתלוננת כי תשכב על המיטה והוא יעסה את גבה אך היא סירבה, ואז התקרב אליה, ונישק אותה בפיה.

ב"כ הנאשם טענה למורכבות במערכת היחסים המשפחתית ולכך שהטענות בדבר פגיעה במתלוננת מורכבות, נוכח התנהלותן כלפי הנאשם לאחר ביצוע המעשים אשר מעידה על פי הנתען על מידת פגיעה שאינה ברף משמעותי. יאמר כבר עתה כי בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ביהמ"ש יכול לשקול אך את העובדות המונחות בפניו ובנסיבות אלו אין בידי לקבל כעת את הטענות בדבר היעדר חשש של המתלוננות מפניו ונתונים עובדתיים נוספים בדבר הקשר עימו אשר לא הוכחו בפניו.

בנסיבות אלו, למעשה הודה הנאשם בביצוע שתי עבירות מין בשתי מתלוננות שונות בפער של שנה בין ביצוע מעשה אחד לאחר וכאשר פער הגילאים בין הנאשם למתלוננות הוא של כ- 16 ו- 17 שנים.

כטענת המאשימה אומנם אין המדובר בעבירה של מעשה מגונה בבת משפחה, אולם לא ניתן להתעלם מכך, שהמתלוננת התגוררה באותה בית המחולק ליחידות דיור עם הנאשם, וכי הן כאמור בנות דודתה של בת זוג הנאשם, נתונים המלמדים על קירבה משמעותית ובנסיבות אלו יש בהן כדי להעצים את הפגיעה.

בצדק טענה ב"כ המאשימה בהקשר זה כי פגיעה בחדרה של המתלוננת ובביתה מקומות האמורים להיות הבטוחים ביותר עבורה, הינה פגיעה משמעותית אשר מערערת את בטחון המתלוננות בתוך ביתן שלהן.

בהתאם להלכה הפסוקה עבירות המין פוגעות באוטונומיה בזכות האדם לגופו ובכבודו.

במסגרת ע"פ 5248/18 משה נ' מדינת ישראל ניתן ביום 10/10/18, נקבע כי "אין צורך להרחיב בדיבור על פגיעתן הרבה של עבירות המין, חומרתן קשורה בטבורה לפגיעה באוטונומיה של הקורבן בגופו ובנפשו ולכן נקבע לא אחת הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין".

פניה להלכה הפסוקה מלמדת כי במקרים דומים ככלל הושתו על נאשמים מאסרים של ממש ובענין זה אפנה לעפ"ג 51088-11-19 בענין טאקליטיאמי במסגרתו הורשע הנאשם בהיצמדות למתלוננת במקום העבודה, הנחת יד על בטנה, והרמת שמלתה. הנאשם נידון ב- 10 חודשי מאסר ובערעור הופחת עונשו ל- 8 חודשי מאסר בגין מעשה בודד זה.

כן אפנה לעפ"ג 40976-11-21 בענין חסן במסגרתו השתתי על נאשם 10 חודשי מאסר בגין ביצוע מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14. מדובר באירוע בודד אך חמור יותר בנסיבותיו מהמקרה שבפני נוכח גילה של המתלוננת ונסיבות האירוע ועם זאת באותו ענין שירות המבחן סבר כי יש מקום לפוטנציאל שיקומי וחרף זאת נדחה ערעור ובגין אותו מעשה בודד נידון כאמור ל- 10 חודשי מאסר.

כן אפנה לע"פ 2085/16 בענין אזולאי במסגרתו ביצע הנאשם מעשה מגונה קצר אשר התבטא בנגיעה בישבנה של המתלוננת מעל בגדיה. חרף זאת ובהתחשב בעובדה כי מדובר היה גם בהפרת צו פיקוח מכוח חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין ובמי שבעניינו היה מאסר מותנה, נידון למאסר ממושך.

המקרים שפורטו לעיל שונים ממעשיו של הנאשם, אולם מלמדים על מדיניות הענישה המחמירה בביצוע עבירות מין.

בנסיבות אלו בהתחשב בקירבת הנאשם למתלוננות, בפער הגילאים ביניהם, בעובדה שהמעשים בוצעו בביתן ובחדרה של אחת מהן בכך שבאחד האירועים החיבוק נעשה שפלג גופו התחתון של הנאשם נוגע בגופה, ובמקרה אחר חיבק אותה כך שחשה כאמור באיבר מינו ולאחר שסירבה להצעת העיסוי, נישק ואתה בפיה, אני מוצאת את מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה כמתחם ראוי וקובעת כי הוא עומד על מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר.

אשר לגזירת דינו של הנאשם בתוך המתחם, יאמר כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו וטרם המועד שנקבע להבאת הראיות הודיע כי הוא לוקח אחריות. עם זאת, הוגשה בעניינו הערכת מסוכנות שלילית בכל פרמטר, אשר בהמשך אתייחס למסקנה הסופית.

אציין כי מהערכת המסוכנות עולה כי הנאשם לא נוטל אחריות על מעשיו, הסביר כי הודה נוכח עמדת אשתו ובאת כוחו, ביטא חוויה קורבנית, התקשרה לערוך התבוננות פנימית ומעריך המסוכנות התרשם כי מדובר במי שנוטה להתנהגות אימפולסיבית ופרוצת גבולות במצבי תסכול עם יכולת מוגבלת להתחבר להשלכות מעשיו על האחר. צוין כי הנאשם לא לוקח אחריות, לא מביע חרטה, ולא חש אשם וכך גם לא לוקח אחריות על הרשעותיו הקודמות בגין עבירות אלימות ומשליך את האחריות על גורמים חיצוניים.

הנאשם התקשה לשתף פעולה בכל הקשור לעולמו הפנימי ולא התמודד עם הגורמים שהובילו אותו להתנהגות האמורה.

מעריך המסוכנות ציין עוד כי הוא השתמש במנגנוני הגנה וכאמור נוטה להתנהגות אימפולסיבית ופורצת גבולות.

ב"כ הנאשם כמו גם הנאשם ובת זוגו עמדו כל אחד על מורכבות התא המשפחתי ומורכבות סיפור חייו של הנאשם החל משנות נעוריו.

ביתר שאת עמדו על מורכבת האירועים מהתקופה האחרונה, במסגרתם התברר כי אחד מילדיהם הקטינים של בני הזוג סובל מנכות בשיעור של 100% וכן על כך שבחודשים האחרונים היה הנאשם מעורב בתאונה בה נהרגה נערה. עקב כך החל הנאשם בהליך טיפולי אצל פסיכולוג ואין ספק נוכח הטיעונים שנשמעו כי המשפחה סובלת ממספר מצוקות מורכבות. לצד דרים אלה יאמר שבהתאם לתיקון 113 בחוק העונשין מעמד בכורה ניתן לאינטרס ההלימה ולא לשיקולים אחרים. במקרה שבפני הנאשם לא פנה לשירות המבחן ולא עבר הליך טיפולי אשר מלמד על קבלת אחריות אמיתית ועל שינוי דפוסיים. גם הערכת המסוכנות שניתנה בעניינו מלמדת כאמור על קשיים לא מבוטלים בכל הנוגע לתובנת הנאשם באשר למעשיו וליכולתו לפיכך לשנות את דרכיו.

תצהירי נפגעות העבירה שהוצגו בפני מלמדות כי שתי הנפגעות חוששות מפני הנאשם, חוששות מאנשים אחרים, ומלוות

בחרדות ובפחדים. נתונים שהם תוצאה טבעית ומוכרת בעת ההתמודדות עם עבירות מין. על המתלוננת לדעת כי לא בהן האשם חרף הטיעונים אשר נשמעו באשר להתנהגותן, אף אם לאחר המעשה וכי יש לגנות את הנאשם לבדו ולחזק אותו על פנייתן לרשויות והתמודדותן אל מול מעשיו.

נוכח המכלול שתואר אני סבורה כי רף הענישה לו עותרת המאשימה הוא הרף הנמוך ביותר אותו ניתן להשית על הנאשם וזאת גם בהתחשב בקבלת האחריות בפני לאחר הדברים אותם נמסר למעריך המסוכנות.

טרם סיום מתן גזר הדין אני מוצאת מבלי שיהא בכך כדי להשליך על עונשו של הנאשם להפנות את גזר הדין למרכז להערכת מסוכנות אשר מתבקש לבחון שוב את הערכה שנערכה לנאשם שכן לעיתים נדירות מוגשת לביהמ"ש הערכה המלמדת על רמת מסוכנות מינית נמוכה. כאשר מדובר במי שאינו לוקח אחריות על מעשיו, אינו מגלה תובנה לגורמים שהביאו אותו לבצע את העבירות, מציג עמדה קורבנית ומעריך המסוכנות לפיכך לדבריו אינו מסוגל לקבוע את האטיולוגיה של העבירה יש לתהות על התוצאה הסופית של הערכה זו. עוד אציין טרם גזירת הדין כי הנאשם הורשע פעמים בעבר בעבירות אלימות, פעם אחת בגין ביצוע עבירות איומים ותקיפה ופעם נוספת בגין תקיפת בת זוגו אז הוטל עליו מאסר לתקופה בת 6 חודשים אשר כלל מאסר מותנה שהוטל עליו בגזר הדין הראשון. גם נתון זה משמש לחומרה כנגד הנאשם וזאת אף בשים לב להתרשמות מערך המסוכנות כי הנאשם אינו נוטל אחריות גם על העבירות הקודמות בהן הורשע.

בשים לב לכך האמור לעיל אני מוצאת כאמור כי לא ניתן להשית על הנאשם עונש נמוך מזה לו עתרה המאשימה ולפיכך משיתה עליו את העונשים הבאים:

1. שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
2. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת מין.
3. פיצוי לכל אחת מהמתלוננת בסך 1,500 ₪. הפיצוי הכולל בסך 3000 ₪ ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

בהתחשב בטענת ב"כ הנאשם ובמסמך אשר הוצג מטעם הפסיכולוג המטפל בו, מתבקש הממונה על עבודות השירות, לשבץ את הנאשם בעבודות שאינן כוללות קירבה לבני נוער או לחברה קדישא כפי ששובץ וכך גם לבתי חולים.

בנסיבות אלו, יתייצב הנאשם לריצוי עונשו במשרדי הממונה ביום 21/2/23 שעה 08:30 אך הממונה מתבקש כאמור להשים אותו שלא במקום העבודה אליו שובץ.

ככל שיהיה צורך בדחיית מועד ההתייצבות או בהקדמתו על מנת לאפשר שיבוץ בהתאם להנחיות שלעיל, יוכל הממונה לעשות כן ללא צורך בהחלטה שיפוטית נפרדת.

העתק הפרוטוקול יועבר למרכז להערכת מסוכנות ולממונה על עבודות השירות.

מובהר כי גזר הדין ניתן לפרסום ללא פרטים המזהים את המתלוננות ולפיכך אני אוסרת את פרסום העובדה כי המתלוננות התגוררו באותה כתובת בה התגורר הנאשם, את היותן בנות דודות של בת זוגו, כמו גם כל פרט מזהה אחר.

זכות ערעור כדין.

ניתנה והודעה היום י"ב טבת תשפ"ג, 05/01/2023 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

הוקלדעלידימורשוסטר